

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/127/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616204065
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5616204065.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Jána Burika, v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej Z. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, o zaplatenie 1 187,64 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 20C/29/2016-73 zo dňa 23. novembra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.
2) Mal preukázané, že žalobca a žalovaná uzavreli zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu a poskytovanie s tým súvisiacich služieb. Žalobca v žalobe odkazuje na zmluvu o povolenom prečerpaní na účte, avšak k žalobe ju nepriložil. Navyše z obsahu Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (čl. I., bod 4.) je zrejmé, že žalovaná ako majiteľka účtu nesúhlasila so zriadením služby „Povolené prečerpanie“ na jej osobnom účte. Preto súd uzatvára, že žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo forme prekročenia, nakoľko jej, ale aj bez dojednania povoleného prečerpania na účte, ktoré žalobca síce tvrdil, ale nepreukázal, umožnil disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na účte. Súd žalobu zamietol, nakoľko žalobca nepreukázal zmluvné dojednanie strán sporu o povinnosti žalovanej platiť poplatky, ktoré jej boli zúčtované na ťarchu bežného účtu a ich výške. Sadzobník poplatkov, na ktorý odkazuje zmluva, nepredstavuje zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy. Navyše, žalobca nepreukázal ani splnenie povinností veriteľa informovať spotrebiteľa o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená a ďalších náležitostiach poskytnutého úveru v zmysle § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z výpisov z účtu žalovanej je zrejmé, že žalovaná uskutočnila výbery vo výške 6 316,42 eur. Na účet jej boli pripísané vklady vo výške 6 487,46 eur. Poplatky a úroky, ktoré boli zúčtované na ťarchu účtu žalovanej bez právneho dôvodu, predstavujú sumu celkovo 552,67 eur. Rozdiel medzi vkladmi (6 487,46 eur) a výbermi (6 316,42 eur) na účte žalovanej predstavuje sumu 171,04 eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná sa nedostala do záporného zostatku na svojom účte, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby súd rozhodnutie zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovanú splniť uloženú povinnosť. S poukazom na ustanovenia Obchodného zákonníka mal za to, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na

všeobecné obchodné podmienky. Nebol daný dôvod na nepriznanie poplatkov súvisiacich s vedením účtu. Upozornil na ust. § 18 ZoSÚ. Poukázal aj na to, že VOP/OP/ sadzobník sú súčasťou zmluvy a klienta zaväzujú, aj pokiaľ ich nepodpísal. Zdôraznil, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jeden dokument, čo potvrdzuje aj obsah rozhodnutia Európskeho súdneho dvora vo veci C-42/15 (Home Credit vs. Biróová). Mal za to, že pokiaľ mal súd považovať jeho návrh za neúplný (pokiaľ išlo o preukázanie povinnosti informovať spotrebiteľa v zmysle ust. § 3 ods. 6 ZoSÚ), mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie v zmysle ust. § 129 ods. 1 CSP, resp. § 43 ods. 1 OSP, pričom zákon mu v prípade neúplných podaní túto povinnosť obligatórne ukladá. Súd takto konal o neurčitom návrhu na začatie konania.

4) Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7) Žalobca ďalej argumentoval skutočnosťou, že VOP/OP/sadzobník sú súčasťou zmluvy. Odvolací súd mal zhodne so súdom prvej inštancie za to, že účtované úroky a poplatky neboli individuálne dohodnuté, pričom za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal síce spotrebiteľ (žalovaný) možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V danom prípade nijako žalovaný obsah sadzobníka poplatkov ovplyvňovať nemohol. Takisto pokiaľ išlo o VOP, tieto majú slúžiť na dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru a nemali by sa v nich nachádzať dojednania úrokov, či iných poplatkov, pokiaľ ich spotrebiteľ (žalovaný) nemôže individuálne s dodávateľom (žalobcom) dohodnúť. Keďže úroky ani poplatky neboli so žalovanou dohodnuté, správne súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi na ne nárok.

8) Pokiaľ žalobca namietal závery rozsudku súdneho dvora C-42/2015, je potrebné dať do pozornosti, že i v tomto rozhodnutí sa konštatuje, že Smernica 2008/48/ES nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere patrí do pôsobnosti tejto smernice a musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy. Tu je potrebné poukázať na to, že Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 presne špecifikuje podstatné náležitosti zmluvy, z čoho vyplýva, že tieto náležitosti musia byť i podpísané účastníkmi zmluvy. Teda v prípade, že by tieto náležitosti zmluvy boli obsiahnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach, minimálne je potrebné, aby tieto boli účastníkmi zmluvy i podpísané.

9) Odvolateľ argumentoval aj nesprávnosťou procesného postupu prvoinštančného súdu, spočívajúceho v tom, že (súd) nevyzval žalobcu na odstránenie väd neúplného návrhu, hoci ho považoval za neúplný, ale meritorne o ňom rozhodol (jeho zamietnutím v celom rozsahu).

10) Rozhodnutie súdu prvej inštancie však nie je založené na závere (uvedenom v bode 7 tohto odôvodnenia), ktorý odvolateľ vytýka, ale dôvodom zamietnutia žaloby je neunesenie dôkazného bremena žalobcom. Okresný súd totiž (správne) považoval predložený návrh za úplný z pohľadu opisu podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení (§ 150 ods. 1 CSP) ako i náležitostí podania (§ 127 CSP) a ani podľa názoru odvolacieho súdu nebol daný dôvod na výzvu v zmysle § 129 ods. 1 CSP (ako tvrdí odvolateľ), nakoľko by tým už (súd) neprímerane nahrádzal aktivitu žalobcu a porušil (by) základný princíp rovnosti sporových strán (nepožadoval by totiž náležitosti neúplného návrhu, ale ďalšie dôkazy potrebné pre zabezpečenie procesného úspechu žalobcu). Odvolateľ totiž mylne zamieňa neúplnosť žaloby (ktorú skutočnosť okresný súd netvrdil, ani nie je daná) ako dôvod na odmietnutie podania a neunesenie dôkazného bremena ako dôvod pre meritorne zamietnutie žaloby. Zhrnúc opísané, k vytýkanej nesprávnosti - t. j., že súd prvej inštancie považoval návrh za neúplný, ale na odstránenie väd nevyzval - podľa odvolacieho súdu nedošlo.

11) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaná mala v odvolacom konaní úspech, má aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).